

L'ADAPTACIÓ DEL NEN A LA LLAR D'INFANTS

Dominica Díez Marcet

Psicòloga del Servei d'Atenció Precoç (SAP)

A molts pares, per diversos motius els arriba el moment de demanar la col·laboració a una llar d'infants per cuidar i educar els seus fills/es.

Els infants inicien llavors un **procés d'adaptació** a una realitat nova. I no només aquests, sinó que també els pares comencen un nou procés.

El procés d'adaptació es produeix de manera diferent segons cada infant. En dependrà el tipus d'atenció que està acostumat a rebre, les seves característiques i necessitats personals, la seva edat i el moment maduratiu en el moment de l'ingrés, així com el temps d'estada a la llar d'infants.

El que sí tenen en comú tots els nens és que **aquesta experiència influeix en el seu desenvolupament**, així com l'afecten totes les altres vivències al llarg dels seus primers anys de vida.

No hem d'oblidar que el nen petit és moldejable i en aquesta època s'està formant en tots els aspectes de la seva personalitat.

És desitjable que els pares preparin amb molta cura els nens abans de fer el pas d'entrar en una llar d'infants, com també es preparen altres fets importants en la vida del nen, per exemple: l'arribada d'un germanet. La manera de fer-ho dependrà de l'edat del nen.

Cal un temps perquè cadascú trobi el seu lloc. El nen ha de sentir-se ben acollit, l'educador ha de conèixer, entendre i respondre a les necessitats que li planteja cada nen i els pares han de separar-se dels seus fills i estar tranquils i segurs que en la seva absència restarà ben atès pels substituïts que han escollit.

És molt important que **els pares es comuniquin i coordinin amb els/les educadors/es** per tal de no desorientar el nen en les tasques educatives que s'aprenuin i els hàbits que vagi adquirint.

Cal mentalitzar-se en que **l'adaptació és un procés** i no és cosa que pugui fer-se "en quatre dies". El nen necessita assimilar a poc a poc la nova situació per anar resolent el conflicte que li provoca el canvi. Aquest conflicte, els nens el manifesten de diverses maneres: plorant i fent rebequeries, mostrant dificultats en el menjar i en el dormir, fent-se pipí, canviant el seu estat d'ànim, etc.

Els nens de mesos fins a tres anys no han de seguir el patró d'adaptació que segueixen els nens que van a l'escola, perquè encara no tenen l'autonomia i la maduresa que tenen els nens de parvulari. **Requereixen més flexibilitat i un tracte molt individualitzat.** En definitiva, tot un altre estil d'atenció en totes les activitats.

Sobretot cal ajudar el nen en aquest procés d'adaptació inicialment difícil. Cal comprendre les dificultats que li comporta el canvi d'ambient, perquè varia la idea que tenia del món i del lloc que ell hi ocupava. Entra en un espai nou on es troba amb un nou educador que, a més, ha de compartir amb els altres nens.

Sens dubte, l'infant va resolent aquests conflictes satisfactòriament quan es sent atès i acompanyat pels pares i educadors/es.

Les llars d'infants atenen nens del néixer fins als tres anys, un interval d'edat privilegiat per a la detecció de problemes en el desenvolupament i per afavorir la remissió d'aquests.

Com es concreta el treball del **Servei d'Atenció Precoç (SAP)** a les llars d'infants?

- Detecció de problemes que preocupin el desenvolupament del nen ja sigui a nivell físic (sensorial o motriu) i/o psíquic.
- Prevenció de patologia: seguiment de l'infant en situació de risc.
- Assessorament als professionals per facilitar aquest treball de detecció.

El SAP ofereix aquest servei a les llars d'infants de forma gratuïta i es valora el treball de prevenció com a prioritari dins l'àmbit d'atenció a la petita infància.

Es realitzen des de reunions mensuals amb educadors/es, per parlar d'aspectes del desenvolupament, fins a observacions de nens a demanda, sempre que els pares hi estiguin d'acord.